

Portret Duše Lah

Vrste pričevalcev se redčijo

Naši prošnji se je vladno odzvala in nas prijazno sprejela na svojem domu v Tacnu, kjer živi s svojim možem v Krajevni skupnosti »Edvarda Kardelja«, tik pod Šmarno goro.

»S političnim delom sem se seznanila že zelo mlada,« je pričela pripovedovati, »saj je bilo Polje pri Ljubljani, kjer je živel naša šestčlanska družina, že pred vojno po zaslugi Mačkovih, že dolgo pred vojno žarišče naprednega gibanja. V osvobodilno gibanje se je 1941. leta najprej vključil starejši brat, potem pa prek njega tudi vsa naša družina. Bila sem tretji otrok med štirim. Najprej sem opravljala kurirske naloge, nato pa dolžnosti predsednika mladine in člana rajonskega odbora OF za Polje vse do kapitulacije Italije, septembra 1943. leta. Po nemški zasedbi takratne ljubljanske pokrajine, sem morala nekaj časa ilegalno živeti v Ljubljani, predno sem odšla v partizane. Glede na dotedanje izkušnje in takratne potrebe sem bila imenovana za članico Okrožnega komiteja SKOJ-a za Ribnico, ki je imel svoj sedež na bazi 24 nad Črnimljem. Naloge so se vrstile in menjavale. Pred nami so bili veliki cilji osvoboditve domovine, zato za nas ni bila nikoli nobena naloga pretežka, da bi je ne opravili po najboljših močeh,« se je spominjala naša sogovornica.

Duša Lah je zagledala luč sveta pred 63 leti na Lovrencu na

Pohorju nedaleč od Ptuja. Njen oče je bil namreč železniški uradnik in se je njihova družina morala v bivši Jugoslaviji kar trinajstkrat seliti po celi državi od Vinkovcev, Subotice do Trbovelj, dokler 1936. leta ni končno pristala v Polju pri Ljubljani. V Ljubljani je obiskovala srednjo tehnično šolo. Vojni in povojni čas pa sta v marsičem spremenila nadaljni tok poti od prejšnjih ciljev. Prišla je družina, službe po raznih krajih in različne dolžnosti so terjale podrejanje osebnih želja. Ker jo je prosvetno delo veselilo, je s študijem ob delu končala Višjo pedagoško šolo ter se kot predmetna učiteljica zaposlila na osnovni šoli.

»Vedno sem si prizadevala življenje in delo na šoli povezati s potrebami in interesi ljudi kraja in okolja. Sicer pa se je tam nenehno prepletalo mnogo različnih aktivnosti in dejavnosti, ki so bila na ta ali oni način po svoji vsebini hkrati tudi političnega pomena.«

Sedaj je Duša Lah upokojena že sedem let vendar zato ni nič manj aktivna kot prej. Tudi sedaj vedno poišče stik z osnovno šolo, kjer se ji zdi da najhitreje realizira katero svojih akcij. V svoji krajevni skupnosti, kjer namreč opravlja dolžnosti tajnice KO ZZB NOV in članice komisije za obujanje tradicij NOB, prizadevno zbira zgodovinsko dokumentacijo, kar ji posebno dobrodošlo omogoča sodelova-

nje s tamkajšnjo šolsko ustanovo.

»Čeprav je v Tacnu sornazmerno precej ljudi sodelovalo z NOG, je o tem zelo malo znane. Ljudje se zelo težko odločajo za pisanje spominov, mnogi so marsikaj že pozabili, vrste pričevalcev tistega časa pa se vse bolj redčijo, zato tudi zbiranje gradiva teče s težavo in sila počasi. Prav zaradi tega si prizadevamo na razne načine to akcijo pospešiti, sicer bo za vedno izgubljeno marsikatero dragoceno pričevanje.«

Potem smo spregovorili še o sedanjih oblikah in načinu družbenopolitičnega delovanja organizacije SZDL ter drugih or-

ganizacij in društev v krajevni skupnosti, za katere so se, kakor zatrjuje, razmere iz vojnih in medvojnih časov precej spremenile. »Danes so ljudje pripravljani na sodelovanje, vendar kadar čutijo, da so akcije usmerjene v zadovoljevanje njihovih interesov. Pri nas so konkretno naprimer v izgradnji vodovoda, kanalizacije, urejanju pločnikov, postavitvi mrliške vežice. Ti problemi so namreč zapisani v hotenjih krajanov pod številko ena. Prav zato si naša temeljna delegacija zelo beli glavo, kako jih v teh časih čimprej spraviti pod streho,« je razlagala Duša Lah.

Ivo Osolnik

Razmišljanje otrok OŠ Riharda Jakopiča na temo vojne in miru

BORCEM VSEH PARTIZANSKIH ENOT, KI SO SODELOVALE PRI OSVOBODITVI LJUBLJANE!

Družbenopolitične organizacije in Skupščina mesta Ljubljane ter Skupnost borcev 15. in 18. divizije obveščajo borce vseh partizanskih enot, ki so osvobodile Ljubljano, da se tako, kot vsako leto, tudi letos srečamo pri spomeniku na Orlah. Proslava bo 8. maja 1987 ob 10. uri. Na Orle se bomo peljali z avtobusi. Zato prosimo, da se vsi, ki se boste na Orle namenili z organiziranim prevozom, zberete v petek, 8. maja 1987, ob 8.50 uri na Trgu osvoboditve, v bližini Univerze Edvarda Kardelja. Odhod avtobusa bo ob 9. uri.

NASVIDENJE NA ORLAH.

DPO IN SKUPŠČINA MESTA
LJUBLJANE
SKUPNOST BORCEV
15. IN 18. DIVIZIJE